

denne undervisning efter udvalgets opfattelse bør være obligatorisk for skolerne såvel som for de enkelte elever, således at forældrenes samtykke til børnenes deltagelse ikke længere er fornøden. Derimod finder udvalget, at der ikke bør påhvile de enkelte lærere nogen pligt til at give denne undervisning, men at de bør kunne fritages uden hensyn til, hvilke motiver de måtte have derfor. I overensstemmelse hermed har udvalget — ud over de foreslåede ændringer af lovens § 17 og § 21 — udarbejdet udkast til en bestemmelse, der er parallel med lovens § 53 (om fritagelse for at undervise i kristendomskundskab og religion).

Danmarks Lærerforening har i en udtalelse om betænkningen bl. a. anført, at lærernes pligt til at opfylde undervisningsplanernes bestemmelser om en integreret seksualundervisning i en overgangsperiode må iagttages under hensyntagen til skolens forældrekræds og til lærernes personlige og uddannelsesmæssige forudsætninger på dette område. Efter foreningens opfattelse bør der ud over den integrerede undervisning på alle klassetrin gives eleverne i 6. eller 7. skoleår og i afgangsklasserne en samlet seksualbelæring, som det dog ikke skal kunne pålægges den enkelte lærer at varetage, og som indtil videre heller ikke bør være obligatorisk for alle elever.

Ministeriet finder for sit vedkommende, at en generel fritagelsesadgang for lærerne, — der i øvrigt ikke er nærmere motiveret i betænkningen, — vil være i høj grad uforenelig med udvalgets eget forslag om at integrere seksualundervisningen i en række andre fag, der fortrinsvis påhviler klasselæreren, og man har heller ikke i lærerforeningens udtalelse fundet tilstrækkelig støtte for at følge udvalgets forslag på dette punkt. Såfremt det skulle vise sig hensigtsmæssigt som af foreningen anført at supplere undervisningen med en samlet seksualbelæring i de ældre klasser, finder man det indlysende, at denne særlige opgave kun vil kunne pålægges lærere eller andre, der har de nødvendige forudsætninger for at løse den.

Forslagets gennemførelse vil forudsætte, at der udarbejdes en officiel vejledning til afløsning af den af ministeriet i 1961 udsendte „Vejledning i seksualundervisning i folkeskolen“, og at der gennemføres en række kursus til efteruddannelse af lærere.

Til nr. 26 og 27.

Bestemmelserne i § 18, stk. 2, har mistet deres praktiske betydning bortset fra tilfælde, der vil

være omfattet af den som § 16, stk. 1, 2. pkt. foreslåede dispensationsbestemmelse (ændring nr. 19) eller af reglerne i § 51, stk. 2 og 4.

Til nr. 28.

Ændringen er begrundet i systematiske hensyn. Det den 6. februar 1970 fremsatte lovforslag om friskoler og private realskoler m. v. indeholder en bestemmelse om de private realskolors struktur, idet der henvises til folkeskolelovens regler herom.

Til nr. 29.

Der henvises til bemærkningerne foran til nr. 25.

Til nr. 30.

Som anført foran i afsnit I, 3 og 4, er den valgfri undervisning i fransk og latin i 2.-3. realklasse placeret uden for de 30 ugentlige timer, ligesom der kun er afsat 2 ugentlige timer til undervisningen i de øvrige valgfri fag i realafdelingen. Det foreslås derfor, at den undervisning, der er frivillig for eleverne i den forstand, at de ikke i stedet skal følge anden undervisning, ikke medregnes i relation til bestemmelserne i § 16, stk. 1 og 2. Heraf følger, at eleverne i 1.-3. realklasse skal have mindst 28 og højst 30 timers obligatorisk undervisning om ugen, og at denne undervisning ikke må overstige 6 timer daglig. Det bemærkes herved, at undervisningen i fransk og latin efter bestemmelse på undervisningsplanen som hidtil kan være obligatorisk i den forstand, at elever, der ikke ønsker denne undervisning, tildeles ekstratimer i et andet fag. Ligeledes er undervisningen i et af de praktisk-musiske fag i 1. og 2. realklasse at betragte som obligatoriske i den angivne henseende.

Til nr. 31.

Ændringen er af teknisk karakter. Med den foreslåede indføjelser bliver bestemmelsen stort set parallel med tilsvarende bestemmelser i den øvrige skolelovgivning.

Til nr. 32.

Bestemmelserne om afholdelse af realeksamen ved private skoler samt ved eksamenskommissionen er overført til lovforslaget om friskoler og private realskoler m. v.

For de kommunale skolors vedkommende finder man det herefter overflødigt at bevare den hidtidige bestemmelse om „eksamensret“ i selve loven ved siden af den almindelige bemyndigelsesbestemmelse i § 22, stk. 7.